विषमशिष्ट न॰ विषमं शिष्टं शासनम् । अनुचितशासने ।

विषमायुध पु॰ विषमाणि अयुग्मानि पञ्च आयुधानि बाणा यस्य । पञ्चशरे कामे हला॰विषमेष्वादयोऽप्यत्र । [राजनि॰

विषमुष्टि पु॰विषं मुष्णाति मुष–क्तिच् । क्षुपभेदे (विषदोडि)

विषमृत्यु पु॰विषात् विषदर्शनात् मृत्युरस्य । चकोरखगे जटा॰

विषय पु॰ विषिण्वन्ति स्वात्मकतया विषयिणं निरूपयन्ति सम्बध्नन्ति वा वि+षि–अच् । इन्द्रियगोचरे १शब्दादौ २देशे च अमरः । ३भोगसाधने "विषयो द्व्यणुकादिस्तु ब्रह्माण्डान्त उदाहृतः" । "शिखुहिमादिर्विषयो मतः" । "प्राणादिस्तु महावायुपर्य्यन्तो विषयो मतः" भाषा॰ । "अत्र विषयः भोगसाधनं सर्व्वमेव हि कार्य्यमदृष्टाधीनं यत्र कार्य्यं यददृष्टाधीनं तत् तदुपभोगं साक्षात्परम्परया जनयत्येव न हि बीजप्रयोजनाभ्यां विना कस्यचिदुत्पत्तिरस्ति तेन द्व्यणुकादिब्रह्माण्डान्तं सर्व्वमेव विषयो भवतीत्यर्थः" सि॰ मुक्ता॰ । "विषिण्वन्ति विषयिणं बध्नन्ति स्वेन रूपेण निरूपणीयं कुर्व्वन्तीति विषयाः पृथिव्यादयः सुखादयश्च अस्मदादीनामविषयाश्च तन्मात्रलक्षणाः योगिनामूर्ध्वस्रोतसां च विषयाः" सांख्य॰त॰ कौ॰ । ४नित्यसेविते अमरः । ५अव्यक्ते ६शुक्रे च अजयपालः । ७कान्तादौ ८उपभोग्ये शब्दरत्ना॰ दर्शनियामके "विषयो हि निःशेषार्थःसिनोतिबन्धनार्थकः । विशेषेण सिनोतीति विषयो ऽसौ नियामकः" भट्टका॰ । ९आरोपास्पदे "सारोपान्या तु यत्रोक्तौ विषयो विषयी तथा । विषयन्तःकृतेऽन्यस्मिन् सा स्यात् साध्यवसानिका" काव्यप्र॰ । १०विचाराङ्गवाक्ये अधिकरणावयवभेदे "विषयो विशयश्चैव पूर्व्वपक्षस्तथोत्तरम् । निर्णयश्चेति सिद्धान्तः शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतम्" मीमांसा॰ । [जनि॰ ।

विषयाज्ञान न॰ विषयाणां न ज्ञानं यत्र । तन्द्रायाम् रा-

विषयिन् न॰ विषयोऽस्त्यस्य इनि । १ज्ञाने "विषयी यस्य तस्यैव" भाषा॰ २इन्द्रिये च । ३विषयासक्ते त्रि॰मेदि॰ । ४राज्ञि ५कामदेवे पु॰ मेदि॰ । विषयिणो भावः तल् । विषयिता ज्ञाननिष्ठे विषयनिरूपिते पदार्थभेदे स्वरूपसम्बन्धभेदे च स्त्री । सा च त्रिविधा विशेष्यनिरूपिता विशेष्यिता, विशेषणनिरूपिता प्रकारिता, संसर्गनिरूपिता संसर्गिता इति गदाधरादयः । गदाधरमते विषयितैव प्रतिबध्यकतावच्छेदिका । जगदीशमते विषयतैवेति भेदः ।

विषरूपा स्त्री विषं रूपिकविषं रूपयति अतिक्रामति रूप–क । अतिविषायाम् (आतइच) राजनि॰ । [राजनि॰

विषलता स्त्री विष-व्याप्ता लता कर्म॰ । इन्द्रवारुण्याम् ।

विषविद्या स्त्री विषाय तन्निहत्तये विद्या । विषघ्नमन्त्रज्ञाने

विषविधि पु॰ दिव्यभेदे दिव्यशब्दे ३५८८ पृ॰ दृश्यम् ।

विषवैद्य पु॰ विषे विषापहारे वैद्यश्चिकित्सकः । विषमन्त्रविद्यायुते अमरः । [राजनि॰ ।

विषशालूक पु॰ विषस्य स्थानस्य शालूकः । पद्मकन्दे

विषशृङ्गिन् पु॰ विषं शृङ्गमिवास्त्यस्य इनि । शृङ्गरोमे हारा॰ । [हेमच॰ स्त्रियां ङीप् ।

विषसूचक पुं॰स्त्री॰ विषं सूचकं हिंसकमस्य । चकोरखगे

विषसृक्कन् पु॰ विषं सृक्क्वे यस्य । शृङ्गरोमे त्रिका॰ ।

विषहन्त्री स्त्री विषं हन्ति हन-तृच् ङीप् । १अपराजितायाम् राजनि॰ । २विषहारके त्रि॰ ।

विषहरी स्त्री विषं हरति हृ–अच् गौरा॰ ङीष् । १मनसादेव्यां शब्दच॰ । २विद्याभेदे तन्त्रसा॰ [जनि॰ ।

विषहा स्त्री विषं हन्ति हन–ड । देवदालीलतायाम् रा-

विषा स्त्री विषं मत्रिकविषं नाशकत्वेनास्त्यस्याः अच् । (आतइच) १अतिविषायाम् अमरः २बुद्धौ च उणादि॰

विषाण न॰ विष–बा॰ कानच् । १पशुशृङ्गे २हस्तिदन्ते ३कुष्ठौषधे मेदि॰ ४वराहदन्ते हेमच॰५क्षीरकाकोल्याम् ६अजशृङ्ग्यां स्त्री मेदि॰गौरा॰ ङीष् । सा च ७वृश्चिकाल्यां स्त्री राजनि॰ । दन्तिन्यां स्त्री शब्दच॰।

विषाणिका स्त्री विषाणमस्त्यस्याः ठन् । १मेषशृङ्ग्याम् (माड़रश्रिङा) रत्नमा॰ । २कर्कटशृङ्ग्याम् ३आवर्त्तक्यां ४सातलायां राजनि॰ ।

विषाणिन् पु॰ विषाणमस्त्यस्य इनि । १शृङ्गिणि २हस्तिनि च अमरः । ३शृङ्गाटके ४ऋषभौषधे च पु॰ राजनि॰ ।

विषाद पु॰वि+षद–घञ् । १अवसादे हेमच॰ २जड़तायाञ्च ।

विषादनी स्त्री विषाय तन्निहत्तये अद्यतेऽसौ अद–ल्युट् । पलाशीलतायाम् राजनि॰ । [२विषहरे त्रि॰।

विषानल पु॰ विषस्यानल इव । १विषे हेमच॰ ६त॰ ।

विषापहा स्त्री विषमपहन्ति अप+हन-ड । १शुक्लनकट्यां राजनि॰ । २इन्द्रवारुण्यां ३निर्विषायां राजनि॰। ४नागदमन्यां भावप्र॰ । ५अर्कमूलायाञ्च (इश्वरमूल) ६सर्पकङ्कालिकायां रत्नमा॰ । [ङीष् ।

विषार पुं॰स्त्री॰ विषमृच्छति ऋ–अण् । सर्पे शब्दच॰ स्त्रियां

विषाराति पु॰ ६त॰ । १कृष्णधुस्तूरे राजनि॰ । २विषनाशके च ।